

ILDEN, VANDET

DAMPEN

- en kærlighedsdigthistorie

Lissen Seligmann

2012

INDHOLD

Forord

Taj Mahal *
Du

Skjulte Skygger
Vinderen
Magten

Puslespillet
Ørneflugt *
Cut

Døden
Regntiden *
Hjerter Spade

Skibet og Havet
Løgneren *
Skraldemand - Skraldespand

Ilden, vandet - Dampen * (forsiden)
Ravnen *
Prins Bovlam

Gevinsten *
Nådesdyndet
Kontaktannonce

Returbilletten
Den skønneste Drøm *

* denne vise er der et maleri af, se galleriet

FORORD

I et menneskes liv vil der altid være tider med større udfordringer, og når vi bladrer tilbage i vort livs bog, vil den automatisk åbne sig på de steder før alle andre. Det forudsætter selvfølgelig at man er kommet forbi dem og ikke længere hænger fast i dem, og det er svært med større udfordringer. Vore opgaver har naturligvis individuelle præg; men der vil altid være fælles træk. Visse større opgaver er blevet beskrevet mange gange i menneskehedens historie, svigt i kærlighed er en af dem. Her har du min røde tråd igennem en sådan. Digtene blev skrevet fra '98 og frem til '03 - det sidste dog i 2012.

Måtte den blive en rød løber for dig til det rigere liv, der venter for enden af den.

Lissen

TAJ MAHAL

Et tempel så skønt og så enkelt
Dog mindste detalje fuldendt
Et snekrystal fint og jomfrueligt
En fremmed og dog så bekendt

Trods fire århundreders skænding
Uberørt stadig du står
Som for at vise kynisme
Mod dit budskab intet formår

En gnistrende jubel fra himlen
En perle i jordens stald
Det som jeg føler for dig
Er lyset omkring Taj Mahal

DU

Jeg vil elske dig blidt og længe
Jeg vil elske dig voldsomt og kort
Jeg vil nyde din fryd og pine
Og din fred når ekstasen går bort

Jeg vil miste mig i dine arme
Høre blodets sang for din hånd
Smelte sammen i inderlig rytme
Til én krop og ét sind og én ånd

Jeg vil give og modtage og juble
For våren vi fik til del
Jeg vil takke for alle de skrammer
Som gør du kan gøre mig hel

Jeg vil huske de timer der svinder
Og glæde mig til hver dag
Jeg vil påskønne alt vi får sammen
Fordi det er vor fælles sag

Jeg har fået tre liv i mit ene
Jeg sov, vågned op, og blev klar
Til at tro, til at håbe og elske
I det nu hvor jeg vidste, du var

SKJULTE SKYGGER

Din stemme er i mit øre
Dit blik oplyser min dag
De skygger du kastede lever
I mine sfæriske lag

Jeg sanser skyggerne af dig
Griber et gådefuldt smil
Men undrer det er så usynligt
Du ramte mig med din pil

Det er som var du til stede
I mig, omkring mig, i alt
Jeg mærker dig, er dog alene
Og smager min tåre er salt

En dag står du hos mig og lever
Helt uafhængig af mig
Jeg smiler ved tanken og hvisker
Igen at jeg elsker dig

VINDEREN

Jeg ved ikke skydækket splittes af sol men jeg håber
Jeg tror solens tørke vil mildnes af sommerregns dråber

Jeg ved ikke sorgen vil følges af fryd men jeg håber
Jeg ved tro på sorg uden ende forfægtes af tåber

Jeg ved at troen på verdens magt kun er tranghed
At alt hvad der skabes vil ende i støvgrå enganghed

Jeg ved, at der bag denne verden er liv uden ende
Hvor tro, håb og kærlighed bor, altid til at kende

Hvorfor har jeg svært ved at tro at min sorg blir til lykke
At håbe den vendes til fryd uden sidestykke

Giv mig at tro uden viden, at håbe i mørke
Lær mig at tåle i ørkenens grå vintertørke

At fatte mit fængsel vil slippe når tiden er inde
Fordi jeg ikke blev skabt til at tabe, men vinde

MAGTEN

Jeg tror du er bange for mig
For smerten der nok følger med
Jeg forstår dig så godt og alligevel
Jeg er jo selv i dit sted

Jeg har ingen mørke hjørner
Er fuldstændig åben for dig
Jeg tror jeg ved hvordan Gud har det
Hvorfor tror du ikke på mig

Du har magt til at tænde min jubel
Og magt til at slukke mit håb
Du kan starte de skønneste tanker
Og mest fortvivlede råb

Jeg har aldrig længtes så meget
Og aldrig betænkt mig så lidt
Og alt hvad jeg føler for dig
Er uden betingelser dit

Ved at elske og frygte så meget
Er jeg blevet bragt helt derud
Hvor jeg fatter hvad det betyder
At elske og frygte Gud

PUSLESPILLET

Jeg gik i stykker i januar
I tusind puslespilbrikker
Ved ikke om jeg har brikker til
Et nyt liv som landet ligger

Jeg roder rundt i mit puslespil
Forsøger at samle mig sammen
Leder febrilsk efter kanterne
For bare at bygge rammen

Det er nok bedst at la det være
Og stole på at det kommer
Men tænk hvis det ikke blir som jeg vil
Åh, ikke endnu en ommer

Det skræmmer mig jeg er magtesløs
Jeg kan ikke lade det ligge
Prøver at se Gud i kortene
For faktisk tror jeg ham ikke

ØRNEFLUGT

Husker du vindenes favntag
Der løftede os og bar
Og træernes bølgede kroner
Som havet set højtøppefra

Husker du himlens vidde
Og dybde i svimlende dyk
Skueplads for solskin og skybrud
Og stjernernes sværmende myg

Husker du øjnernes møder
Og vingernes brusende sus
I sødmefuld cirklen omkring dig
Drevet af sansernes rus

Jeg husker her i mit fængsel
Bag tremmernes stængende rør
Alt lever lige stærkt i mig
Jeg tillader ikke det dør

Stængernes hindring er smerte
At lyve den væk er for let
Jeg mærker, jeg ved, men bag alting
Har jeg min fredfyldte plet

Ørnen bag tremmernes tvinge
Flyver i håbenes hal
Tanker og kærlighed fanges
Ikke i tid eller tal

CUT

Jeg ringede til dig i dag og sagde jeg ikke ku fortsætte mere
Alt var skrevet ned på en seddel
Så jeg ikke sku glemme
Gøre det nemme
Fordi jeg elsker dig så dybt og højt at det ikke er til at bære

Og jeg fik sagt hvert eneste ord skønt jeg nærmest var ikke til stede
Bagefter sad jeg dér tom og død
For ingenting i mig
Blot rørte på sig
Kun oppe i hovedet sagde det det var så det uden sorg eller glæde

Men bagved tomheden skreg et håb at måske ku det rokke ved dig
Måske forstod du nu du voldte ondt
Og elskede du mig
Ændrede du dig
Jeg kunne kun slippe fuglen og se om den kom tilbage til mig

Der må ha været engang hvor jeg hellere døde end tog afsked med dig
Hvor jeg tålte alt du ku finde på
Respektløst - uværdigt
Helt uretfærdigt
Men nu vil jeg hellere dø end jeg vil risikere at miste mig

DØDEN

I går så jeg døden, han kom til mig
Og sagde ordløst sit navn
Farveløs var han og kold og tom
Som han fremstod af tågernes favn

Hans stendøde ansigt var uden præg
Og øjnene uden liv
Født af den famlende tåge
Vidnede han om egoets kniv

Angsten og sorgen og vredens æg
Kan kun bruges til at tage liv
Fortsat at holde fast deri
Vil gøre mig død og stiv

REGNTIDEN

Når regnen kommer til ørkenens sand
Og dybtørre dyndpøle stive
Løser den op for tørkens bånd
Og vækker af dvale til live

Hvad vintertørken fik hobet op
Blir opløst og omsat af vårflor
Og alt som undgår vandets ånd
Blir lagt til i fjor og forfjor

En regntid, en over tiders tid
Er kommet med sukkende søle
Alt det gamle omsættes nu
Sindigt men uden at nøle

Dårlige dunster stiger op
Med bobler der brister som bylder
Arløst i sort og svovlgult dynd
Et sydende stinkende mylder

Med våren fulgte der nye frø
Som lovede rigdom og lykke
Og mens det vilde kaos tar af
Planlægger de deres smykke

Jeg længes mod vårens blomsterhav
Af gamle velkendte arter
Endnu mer mod de ny på vej
Ad livskraftens færgefarter

HJERTER SPADE

Du vil elske af hjertens lyst
Og når du skuffes kan det bli hade
Farlig modfaset kærlighed
Da prinsen nu er en spade

For at slippe for smerten uskadt
Tror du du må hærde dit hjerte
Hjerter tar skade af had
De er skabt til at elske og sådan er det

At du hader den spade du selv valgte
Gør at livslysten lammes
Det er umuligt at høste hævn
Uden at du selv rammes

For hvorfor tiltrak du nu lige ham
Som gav dig så dyb en smerte
Tilgiv ham som Gud tilgir dig
At du var så ond mod dit hjerte

SKIBET OG HAVET

Engang i tidernes morgen
På synets længst sunkne rand
Boede der en fisker
Med viv på en lysende strand

Han var for hende som skibet
Der elskende havet befor
Hun var for ham som havet
Hans elskede, søster og mor

De leved og døde sammen
Og leved og døde igen
Mens tiden forfløjen førte
Sin tavse, usynlige pen

Skrev havet ad andre lejer
Og skibet ad anden kyst
At samle alverdens visdom
I langsom modning til høst

Havet bølger i brystet
Og bruser under min hud
Jeg står på en strand og spejder
Så langt jeg kan øjne ud

Efter den hvide kile
Der kun kan være dit sejl
Dansende mod mig som mågen
Henover havets spejl

LØGNEREN

Det ramte mig dybt i hjertet
Den dag jeg forstod at han løj
Jeg blev vred og tænkte forvirret
På om det hele var røg

Hvem var han, manden jeg kendte
Der ikke turde være hvor han var
Mens han sad i min varme stue
Hvad var det for byrder han bar

Og så var min vrede borte
Og afløst af medynk med dem
Der hader sig selv så meget
At de må lyve sig frem

Vis på at være fordømte
Stjæler de hvad de kan nå
Nydelige levende døde
Længe før de går i stå

SKRALDEMAND - SKRALDESPAND

Hvorfor evindeligt vade rundt
I sofistikeret spekulation
Var det ikke rørende enkelt
En temmelig dagligdags situation

Der lever mennesker i massevis
Fulde til randen af gammelt skidt
Og det er bestemt ikke særlig rart
At acceptere sit mørke som sit

Så derfor søger vi efter en
Som villigt vil bære vor tunge byrde
Være en skraldespand for vores lig
Så vi kan bli ved og ved med at myrde

Kvinder bærer mændenes følelser
Mændene kvindernes handlekraft
Jeg lærte bare til bunds at det pjat
Var en dårlig vane jeg HAVDE haft

ILDEN, VANDET – DAMPEN

To dødsfjender mødtes på grænsen

Spejled hinanden en stund

Et slør af knitrende varme

I klukkende køligdyb grund

Så stredes de magtfuldt i sydende favntag

Og tabte som kræfterne svandt

Men i døden skabte de noget

Der viste at begge vandt

En lysende fuldendt søjle

En levende katedral

De strakte sig let mod himlen

Forenet i dampens spiral

RAVNEN

Han kom og indførte kaos
Og lykke og frustration
Og bristede drømmebobler
Af håbefuldt irritation

Han lod mig sidde og visne
I startboksens gølge hul
Med aborterede planer
Som gårsdagens kolde kul

Morgener i sengen med sorgen
Aftener med sorgens godnat
Håbets snehvide due
Ser ikke i raven en skat

Dog ejer den visdommens nåde
Og vingen har regnbuens skin
Under den dunkle faldskærm
Heles det sårede sind

Retfærd og regler er mejslen
Når jorden former sit liv
Uret og kaos sliber
Det rå til det modne motiv

Han sagde han elsked, han loved
Men alt han gav var et nå
Forrådte den skønneste gave
Men raven sagde og hvad så

PRINS BOVLAM

Du kommer imod mig som intet var sket
Og tror at min favn er åben
Men alt hvad du præked om og aldrig turde
Står mellem os som en isnende mur
Af dybfrossen skrigen og råben

Du vidste ikke bedre javist
Jeg tilgir dig råt som usødet
Og du vil aldrig kunne forstå
Det er ikke hævn jeg håber at få
Med min kølige afstand ved mødet

Du lærte mig bare om skuebrød
Og illusionernes vanrøgt
Blot du ser på mig bliver jeg syg
Gamle sår bryder op påny
Dit mindreværd gør mig nedtrykt

Så selvom du spiller komedien smukt
Er favnen fuldstændig lukket
Den kroniske uskyld definitivt slut
Den bovlamme prins og hans krikke skudt
Begæret endeligt slukket

Jeg ville så gerne se himlen på jord
Som uskylden uskadt af voldtægt
Men jorden er viden og vacuum sygt
Uskyld og voldtægt er lige stygt
Det tog jeg omsider til indtægt

GEVINSTEN

Hej veninde i spejlet
Hvor ser du træt ud og trist
Du plejed at sprudle af livsmod
Hvad blev der mon af din gnist

Fire år er det nu siden
Jeg scored en hovedgevinst
Af dem er der talrige typer
Fortryllede tudser ej mindst

Jeg kyssed den, håbede, troede
Der skete ikke et kvæk
Jeg vidste at den var fortryllet
Dog hopped den bare væk

En tudse kan være fortryllet
Men hvem sir den vil være prins
Den har ret til at være en padde
Hvis ikke den har anden sans

Jeg slap den - det var gevinsten
Men sorgen slukked min gnist
En dag nar jeg atter tør leve
Tændes den vel til sidst

NÅDESDYNDET

Følelser er et forbløffende dynd
Hvor elskov afsky ledsager
Kan være en mose med sikker bund
Eller en bundløs ager

Hvad de viser er øjets splint
Som kun kan ses på den måde
Spejlet nede fra hjertets grund
Kun mulig at fjerne med nåde

Hjerte tak min uvidenhed
For nåden som fik den fjernet
Havde jeg anet det gjorde så ondt
Ville jeg have dig værnet

Men far nu er du omsider død
Fordi jeg elsked så meget
At jeg fik nok af at elske svigt
Da alting var målt og vejjet

Og kærligheden blev fri og ren
Ved nåden i dyndets smerte
Nu kan den leve grænseløs
I mit helede hjerte

KONTAKTANNONCE

Jeg lever alene og har det godt
Med at gøre lige hvad jeg vil
Jeg savner ikke forelskelse
Eller andre velkendte spil

Men noget mangler alligevel
I min sfære af selvværd og ro
Skønt aldrig ensom eller angst
Over ikke at være to

For følelsen af al glæde og liv
Mærkes så fuldt og så helt
I kærligheds synergi mellem to
Det'r som om det gror af at blive delt

Så hvor er den mand der vil danse, le
Og musicere med mig
Som elsker skønhed og kunst så højt
At han MÅ ha det på sin vej

Som blæser på mode og konvention
Men har begge ben på jorden
Tænksom og praktisk og legebarn
Uden at jeg skal være mo'ren

RETURBILLETEN

I en svunden fortid var alle androgyne
Vi blev delt så harmonien gradvis svandt af syne

Desperate søgte vi at bli samlet sammen
Harmoni blev vold og magt for at klinke rammen

Vold og magt blev had og svigt - vi er fremmedgjorte
Men på gravens tærskel står også livets porte

Hvad vi hader elsked vi før vi blev forgræmmed
Det blev bare gjort så grimt da det blev os fremmed

Had kan blive harmoni trods al sorg og smerte
Vejen er forståelse via sind og hjerte

Selv den mest beskidte vold hvisker visdom til dig
Selv den mest sterile fred rumler fare i sig

Ved at følge hjertets vej kan det tabte findes
Og et større paradys end det gamle vindes

DEN SKØNNESTE DRØM

Var der nogensinde skønnere drøm
End drømmerens bragt ind i verdens dagdrøm
Og drømt videre på

Drøm om lykke, retfærd, fred og fodslag
Med de andre drømmere, navnlig een
Som drømmer drømte sig

Tiden er en nidkær knappenål
Beregnet til at briste bobler på
For at klare synet

Ingen partner passer drømmens sko
Man blir nemt en drømmer uden drøm
Som lader synet sløres

Man spør' sig selv var drømmen kun et blålys
Eller havde den i hjertet rod
Og indser den var Gud

Gud lod drømmeren prøve verdensdrømmen
For at finde intet matcher Gud
Og vælge hjertedrømmen

Da pludselig er drømmen ét med drømmer
Endelig mulig at manifestere
Nu hvor alt er Gud

Var der nogensinde skønnere drøm
End den vi alle fødes med fra lyset
For at finde hjem

KORT OM FORFATTEREN

Født 1955, kontor nogle år, mor til 3, rengøringsarbejder, naturopat, digter, psyko-spirituel clairvoyant/kanal, forfatter, billedkunstner, musiker, visekunstner

Når nogen dør fysisk, er der fuld forståelse fra omverdenen med de efterladte og deres tab. Sådan er det ikke, når man dør indeni af tabt kærlighed, og andre mennesker virker af og til, som om de synes, man er lidt latterlig - måske fordi det er så skræmmende.....Det tager tid at komme sig, og det kræver en indsats ikke at blive bitter eller hård, men indse at det er noget, man kan vokse af.